



בארי, קרוליין וג'רמי לנגפורד
חיי בלב

כלב־סיטר בניו־יורק

שלה, סטודנט־לרפואה בשם סטיב, עובדת למחייתה בהשגחה על כלבים, משהו כמו בייבי־סיטר, אולי נכון לקרוא לזה דוג־זוקר.

אבל בינתיים קרג גם דברים אחרים במיש־פחה שלה. בארי, לנגפורד, ביקאי הטלוויזיה הישראלית, נשוי לאשה עשירה בשם איריס, והם התגוררו בכפר־סבא. עכשיו שמעתי שהוא נפרד מאיריס. הוא עזב את הבית וגר ברעננה, או להיפך.

האח של קרוליין, ג'רמי, שחור בתשובה והעוסק בצירוף על זכוכית, ממשיך להצליח בעיסוקו החדש.

אתם עוד זוכרים את השחקנית־דוגמנית קרוליין לנגפורד?
לפני שבועיים טייל ירד טוב שלי, איש עסקים ישראלי המתגורר בניו־יורק, במני האטן, ולפתע הוא ראה את קרוליין מטיילת לה עם קבוצה של כלבים.

הוא הרגיש באוזניו שלא מדובר בכלב אחד או שניים, אלא בכנופיה שלמה. בתחילה עוד חשבתי שקרוליין מפחדת משורדים ומבריונים, ושהיא פשוט מגינה על עצמה בעדת־כלבים. אבל עוד לפני שהספקתי לברר זאת, גילתה לי חברה משותפת ש־קרוליין, המתגוררת בניו־יורק עם החבר

כרמן, אופרה חדישה

זה חשוב לך.

את יהודית נגר לא העזתי לשאול כמה עולה הנסיעה והאימוץ, אך השפיון שלי לענייני־רפואה מספר לי שמדובר ב־20 אלף דולר. אך, כמו שאומרת חברתי דליה, מה זה עושר לעומת האושר?

כמשך חודש וחצי נעדרה מלכת־המים בעבר והיחצנית בהווה מהארץ, והיתה לה סיבה טובה. היא טסה לדרום־אמריקה בחברת מעלה, איש־העסקים סמי ברכה, כדי לאמץ ילדה.

יהודית נגר האחת והיחידה חזרה ארצה

עיתון עם ציצים

רואות עיניי על ריצפת־המועדון שוכבת לה כחורה רטובה, והגבר שרוכן מעליה מנסה להסיר את הטי־שירט שלה. הבחורה נראתה מאושרת למדי מהעניין. לקח לי כמה שניות להתאושש מהעניין, כי אני לא כליכר רגילה לראות בחורות ערוות מות־למחצה על רצפות מועדונים, וכשחזרתי לעצמי התנפלתי על אחד מאנשי־המקום ובי־קשתי פרטים על הבחורה המזוהה הזאת. קוראים לה מריאלה שטאודינגר, והיא לילדת ארגנטינה, בת לאב יהודי יליד גרמניה ולאם ארגנטינית. היא בת 25, עובדת כפיצריה בחולון (אולי ההשראה באה לה מהעבודה), והיא רוצה ללמוד דקורציה ולא ברור לי של מה, אולי של מירצפות. יש לה חבר ישראלי, והנתון החשוב ביותר: היא עולה חדשה. מאוד מעודד אותי שעדיין מגיעות בחורות גזעיות כאלה לארץ. ואני מקווה שעוד יגיעו כמה מאות כמותה, על אפו ועל חמתו של ימין סויסה.

אני חושבת שכבר סיפרתי לכם על הידיד שלי לורנס שטרסברג, האחייני של מורה־השחקנים המנוח לי שטרסברג, המארגן מסיבות שונות ומשונות במקום משונה שנקרא החלונות הנובוים. ובכן, לורנס זה, גבר אמריקאי נאה מאוד, מתגעגע למולדת האמריקאית שלו, וזאת אומרת שהוא מאוד היה רוצה להנחיל לנו, הישראלים, את המורשת האמריקאית, או יותר נכון הניו־יורקית שלו. ובמה דברים אמורים? הוא רוצה שכל הזמן נראה ציצים גדולים וחשופים, כי הוא בטוח שציצים זה הרבה יותר מעניין מכדורי־פלטטיק ואבנים. אז לורנס איש ניו־יורק החל מארגן מסיבות נוסח אמריקה. אלא שפה קשה להשיג בחורות ישראליות שתחשופנה את החזה שלהן, ואם כבר משיגים אחת כזאת, אז מגלים שהחזה שלה לא הכי גדול שבעולם. בשבוע שעבר הוא עשה עוד מסיבה כזאת, ואני באתי להציץ בפלא הגדול. והנה מה



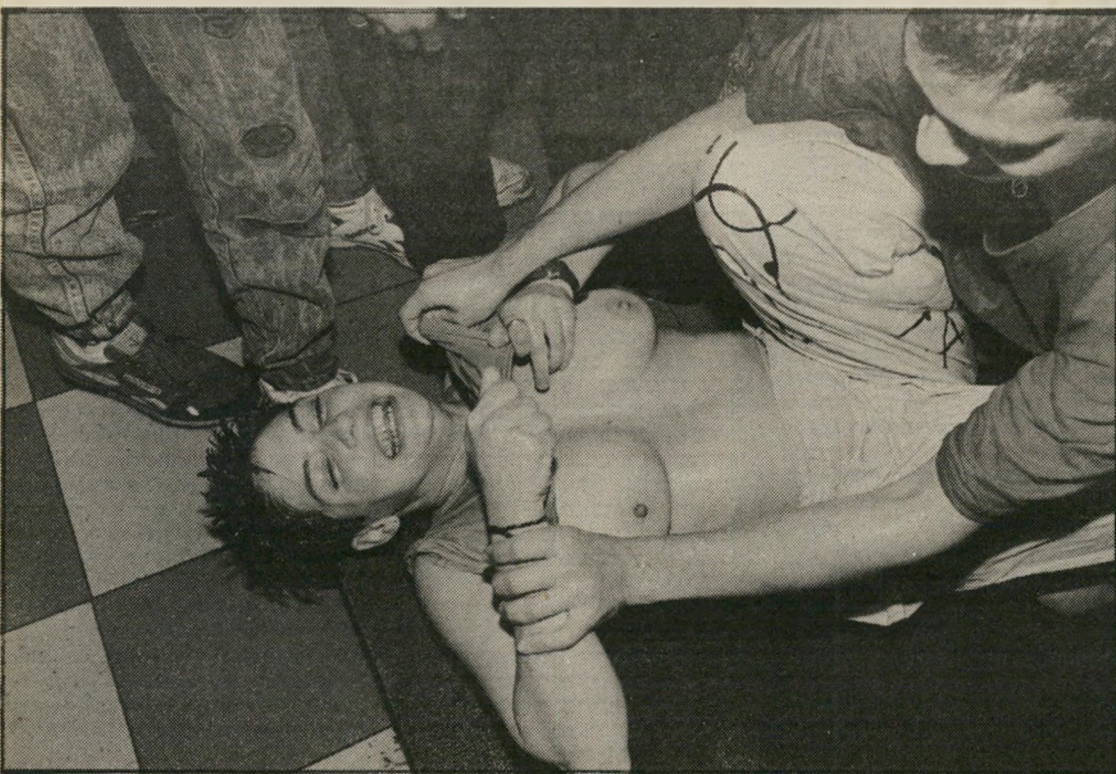
יהודית נגר, סמי ברכה והתינוקת
ברכות לכרמן ברכה

עם תינוקת יפהפיה בשם כרמן. שעות אחדות אחרי נחיתה בארץ התקשורתי איתה כרי לבדך אותה ולאחר לה מול טוב. עשיתי המון דרינג־דרינגים, כי היה תפוס כל הזמן. טילפנתי לבזק, והם אמרו לי שמר אות אנשים מתקשרים עם מיספר־הטלפון הזה, והם לא מבינים מה הסיבה. הרגעתי אותם והמשכתי בניסיונותי. לקראת ערב, אחרי שכבר נקעתי שתי אצבעות, הצלחתי. "גברת נגר־ברכה, מול טוב!"

"תודה, תודה!"
"את יודעת, הקול שלך נשמע שונה, ממש כמו לפני חמש שנים. את נשמעת מאושרת."
"זה נכון, ועוד איד! זה שינה את חיי! חיכיתי לרגע הזה כליכר הרבה זמן!"
"איי קוראים לילדה?"
"כרמן."

"ואת אוהבת את השם הזה?"
"לפני כמה שנים ראיתי את הסרט כרמן, על חייה של רקדנית־הפמנקו, ואמרתי לעצמי שאם תהיה לי ילדה, אני אקרא לה בשם הזה. זה היה כמו חלום בשבילי, והנה גיליתי שלילדה שאימצתי קוראים כרמן."
"אני מבינה שכעת שמה בישראל הוא כרמן ברכה."

"נכון, והיא משגעת והיא גם דומה לי."
"ואיך מרגיש סם, בעלך?"
"הוא מאושר־מאושר. זאת חוויה מיוחדת, מה שעברנו שם. תאמיני לי, זה נותן תוכן בחיים, זה היה צעד נכון."
"יהודית, אני מאחלת לך המון המון מול, ואת יודעת שמספרים שהרבה פעמים אחרי אימוץ ילד נכנסים להריון, כי פעמים רבות אי־יכולת להיכנס להריון נובעת מסיבות נפשיות. אני מאחלת שיהיו לך עוד הרבה ילדים. זה נשמע כנאלי, אך אני יודעת כמה



מיכאלה שטאודינגר
ציצים מציצים בפציה